

Душею я вчора віджив,
Прокинувся від мук, а сьогодні?
Як швидко я все пережив,
Як швидко я знов затужив;
Розпучно стою край безодні.

Я мріями вчора літав
Далеко відціль, а сьогодні?
Як швидко нудитись я став,
Як швидко я крильми пристав,
Спинилися змаги безплідні.

До праці я вчора зривавсь,
Пив солод надій, а сьогодні?
Куди він, мій порив, дівавсь?
А чуюсь, як перш відчувавсь,
Розпучно стою край безодні!